

inde på, at det er vigtigt også at tale om vilkårene for jordemødrene. Det er jeg fuldstændig enig i.

Deres arbejdsmiljøundersøgelse, som fru Birgitte Josefsen var inde på, viste jo, at næsten alle jordemødre synes, at de har et vidunderligt arbejde. Det er klart. Man kan dårligt finde noget mere livsbekræftende end at hjælpe børn med at komme til verden.

Men så er det altså et problem, når der er 33 pct. af basisjordemødrene, der mener, de ikke har tid til at behandle opgaverne fagligt forsvarligt. Hver tredje af de jordemødre, der er, mener ikke, at de kan behandle opgaverne fagligt forsvarligt. Og 44 pct. mener, at det er svært at få tid til at behandle klienterne menneskeligt forsvarligt. De klienter, de har, er altså kvinderne, der skal føde, og de børn, der kommer ud. Der er da et eller andet fuldstændig galt, når så mange jordemødre ikke mener, at det er fagligt og menneskeligt forsvarligt, hvad der foregår på landets fødesteder. Det er vi da nødt til at diskutere hvad vi gør ved.

Kl. 15.55

Retningslinjerne har vi ventet på og ventet på og ventet på. Sidst vi fremsatte det her forslag, fik vi også at vide, at man nu ville gå i gang med nogle retningslinjer. De ligger der stadig ikke, og vi ved stadig ikke, hvad man så gør, når de retningslinjer kommer, for at sikre, at de rent faktisk kan overholdes.

Jo, jeg skal huske at sige, at man har fået sat gang i, at der bliver uddannet nogle flere jordemødre. Det er rigtig godt og rigtig vigtigt. Men hvis vi skal have det sådan, at de jordemødre så også har lyst til at være i faget, og at de, der er i faget i dag, har lyst til at blive der, kræver det, at vi gør noget for at sikre dem nogle ordentlige arbejdsvilkår. Et af de vigtigste arbejdsvilkår for en jordemoder er, at man har tid til at tage sig ordentligt af den fødende og barnet og undervejs i forløbet har tid til at tale med den gravide kvinde, har tid til at høre på, hvad hun kan have for nogle bekymringer, og snakke ordentligt med hende, for hvis man har god tid til det, kan man forebygge mange af de komplikationer, der ellers kunne komme. Man kan forebygge, at kvinden måske en måned eller to senere er nødt til at blive sygemeldt, fordi man ikke havde fået snakket ordentligt i forvejen om, at man måske skulle sætte tempoet lidt ned, eller hvad det ellers kunne være, som jordemoderen kunne have tid til at snakke med den gravide om.

Man skal have tid under fødslen. De jordemødre, der har oplevet og beskrevet, hvordan de har skullet passe flere fødende kvinder på en gang – og som fru Birgitte Josefsen sagde bare kan gå ud og ind fra den ene fødestue til den anden – fortæller om, hvor forfærdeligt det er, når noget så går galt i den ene fødsel, og de ikke kan være der, fordi de skal være inde ved den anden. Der er jordemødre, der har oplevet, at barnet døde ved fødslen, og så får de en næse fra Patientklagenævnet. Men hvordan skal de kunne klare at være til stede ved to fødsler på en gang? Det kan ikke lade sig gøre fysisk.

Derfor er vi nødt til at sikre, at jordemødrene har den fornødne tid, og at der er jordemødre nok på afdelingen, og det kan man altså planlægge. Det er jo ikke sådan, at man ikke nogenlunde i forvejen ved, hvor mange kvinder der er på det enkelte fødested, som man må regne med kan føde i den kommende periode. Det ved man jo heldigvis godt. Man ved ikke, præcis hvornår de føder, men man har en idé om, hvornår det cirka er, og kan derfor planlægge vagten efter det.

Man har jo sågar med de forsøg, der har været lavet med kendt jordemoder, kunnet have to jordemødre til at følge en bestemt gruppe kvinder og så sørge for, at en af de to jordemødre er til stede ved hver eneste af de fødsler.

Man kan rigtig mange ting, hvis det er, man virkelig beslutter, at man mener, at vi skal have det, jeg ville synes var fuldstændig indlysende, nemlig sikkerhed for, at jordemødrene har tid nok til at tage sig af de fødende kvinder.

Man kan også sige, at hvis vi skal leve op til familieministerens ønske om, at vi alle skal have tre børn, er det jo altså også vigtigt, at fødslerne går godt. Hvis vi også vil nedbringe antallet af kejsersnit, jamen så er det også vigtigt, at fødslerne går godt, og det er vigtigt, at der også er tid til efterfødselssamtalen. Noget af det, der får nogle kvinder til at vælge kejsersnit næste gang, de føder, er nemlig, at de ikke ordentligt har fået snakket igennem, hvad det var, der skete undervejs ved den første fødsel, og derfor måske har gået rundt med en masse angst, som de, hvis de havde fået den fornødne efterfødselssamtale, kunne have sluppet for og derfor også kunne slippe for at vælge et kejsersnit næste gang. Så der er i høj grad brug for mere tid.

Så har nogle spurgt: Hvad er en følgejordemoderordning? Det skal jeg selvfølgelig beklage vi ikke har beskrevet, men det er simpelt hen et spørgsmål om, at jordemoderen kan følge med,